

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 267.

Trettende Session.

## 63de Møde.

Onsdagen den 18de December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

### Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (forts.):

Selv med den bedste Villie er det vanskeligt at rette sig efter Thingets Anskuelse om, hvad der skal forlanges bevilget igjennem Finantsloven og hvad ved særlig Lov; thi det er virkelig vanskeligt at træffe Thingets Mening i saa Henseende. Da saaledes min ærede Collega, Indenrigsministeren, meente, at det var rettest igjennem en særlig Lov at forlange et Tilskud, circa 2000 Rbd., til Revisionsvæsenet, fandt Thinget, at det ikke skulde bevilges igjennem en særlig Lov men paa Finantsloven; jeg har nu fulgt den modsatte Fremgangsmaade og forlangt et Beløb bevilget igjennem den foreliggende Tillægsbevillingslov, men saa mener Thinget, at en saadan Forandring ikke godt kan stee igjennem Tillægsbevillingsloven. Det vil saaledes, som jeg allerede har antydet, sees, at det er yderst vanskeligt at træffe den Fremgangsmaade, som er den rette, eftersom man sees, at i to aldeles analoge Tilfælde gjøres en aldeles forskjellig Anskuelse gjældende; naar Regjeringen forlanger et Beløb igjennem en særlig Lov, henviser man til Finantsloven, men naar den paa Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov forlanger et Beløb bevilget, saa siger man, at man ikke igjennem Finantsloven kan forandre et Lovordnet Forhold. Det forekommer mig, at det vilde være i fuldkommen Overensstemmelse

med det Præcedens, der foreligger om Thingets Opfattelse med Hensyn til Bevilgelsen af de 2000 Rbd. til Revisionsvæsenet, at dette nemlig skulde stee paa Finantsloven, om Thinget nu paa denne Tillægsbevillingslov bevilgede det Beløb, der her er forlangt.

Hvad nu angaaer selve det Beløb, hvorom der her er Tale, da forholder det sig hermed paa følgende Maade: Der er nu ikke Tale om, at nogen af de Paagjældende, til hvilke dette Beløb er forlangt, skulde komme til at lide Noget ved, at Summen her ikke blev bevilget. For indeværende Finantsaar have de faaet det Beløb, som her er opført; Ministeriet har været ligefrem juridisk forpligtet til at tilstaae dem dette Beløb, ligesom ogsaa en høi Grad af Billighed talte for en saadan Fremgangsmaade. Bemyndigelsen dertil havde Ministeriet i selve den Lov, som er paaberaabt af det ærede Finantsudvalg. Det Beløb, hvorom der her er Tale, udgjør noget over 8,000 Rbd., hvoraf 4,013 Rbd. 18  $\frac{1}{2}$  ere Sædtillæg til saadanne kongelige Embedsmænd, der ifølge den gjældende Lønningslov ligefrem havde et Retstræk på at faae Sædtillæg; der kan altsaa ikke være Tale om, at dette skulde kunne nægtes dem, det er ligefrem hjemlet dem ved Lov. Det andet Beløb, 4,477 Rbd., er bevilget i Henhold til den Ministeriet givne Bemyndigelse til at kunne bringe denne Lov om Sædomsforivning til Anvendelse paa saadanne ved Theatret ansatte Personer, som maatte findes at egne sig dertil. Man maa erindre, at det, da denne Sædomsforivningslov første Gang blev anvendt paa Theatrets Personale, viste sig, at en stor Mængde Personer paa denne Maade